

med til, idet jeg efter tidligere Erfaring tror, at der kan være andre Punkter med Hensyn til Havneindtægten, hvor det vilde være lige saa velgjørende og hensigtsmæssigt at faae en Reform og en Nedsættelse, som det vilde være at faae Accisen fuldstændig hævet. Jeg er tilbøjelig til at tro dette, skjøndt jeg ikke tør udtale nogen bestemt Mening derom, og jeg skulde derfor ønske for Sagens egen Skyld, at Ministeriet indenfor en vis kort Frist beholdt den hidtil givne Lovhjemmel, for at der, inden Accisen falder bort, kan vindes Tid for os til at sjenke den samlede Sag vor Overveelse. I denne Retning gaar min Betragtning med Hensyn til dette Lovforslag. Min Betragtning gaar altsaa ud paa, at dette Thing vil være villigt til gennem denne Lov at give en Forlængelse af eet Aar, saaledes altsaa at den første Linie i Loven undergaar den Ændring, at der i Stedet for „fremdeles indtil videre“ kommer til at staa: „indtil 1ste April 1880.“ Rigsdagen havde da eet Aars Frist til at overveie samtlige Spørgsmaal med Regjeringen, hvilken Frist vi ikke have nu. Det tror jeg vilde være hensigtsmæssigt, og en saadan Smødefommen imod os og imod Regjeringen — som jeg antager, det maa være behageligere at se sit Lovforslag saaledes bestaaet, end at se sig fat ude af Stand til opkræve Accisen — mener jeg, at der maa være saa liden Betænkelse ved og i alt Fald saa mange Grunde for, at vi ville kunne gjøre dette uden at lade Sagen gaa til Udvalg eller til nærmere Undersøgelse og ogsaa være i Stand til at faae Loven igjennem til den nødvendige Tid, til 1ste April. Jeg kunde ønske, at vi, naar vi saa, dersom denne Betragtning maatte kunne billiges af Folkethinget, fik denne Sag frem til Forhandling paany, kunne faae Forslag, der gik i Retning af Smødefommen paa andre Punkter. Hvis Rigsdagen og Regjeringen ved en Undersøgelse af Sagen blive enige om, i alt Fald indtil videre, for et vist Tidrum at holde paa Accisen, saa er der i den Henseende vistnok adskillige Forhold her ved Havnen, som kunne forandres noget, baade hvad Afgifterne angaar og vist ogsaa med Hensyn til Bestyrelsesforholdene. Jeg skal ikke her komme nærmere ind derpaa. Jeg skal leilighedsvis med Hensyn til § 4 i Loven af 31te Marts 1874 tillade mig at spørge den høitærede Minister, om Regjeringen har benyttet den Bemyndigelse, som denne Lovbestemmelse giver, til at tilstaa saadanne Vættelser i Afgifterne til Kjøbenhavns Havn, som der omhandles, navnlig for Seilskibe, der fare mellem Kjøbenhavn paa den ene Side og Havnene paa Slesvigs Østkyst saa vel som Havnene imellem Kullen og Falssterbo paa den anden Side, saa at disse Afgifter saa vidt mulig blive at beregne, som om det var for Skibe i indenrigsk Fart. — Jeg skal ogsaa henstille til den høitærede Minister, om ikke den Afgift, der erlægges ved Gjen-

nemseilingen gennem Broerne, navnlig Knippelsbro, mulig kunde blive forandret. Denne Afgift falder for tungt, navnlig paa Smaaskibe, og naar de, selv om det ikke ellers er absolut nødvendigt for dem, skulle forbi Knippelsbro, idet de af Hensyn til Pladsen i Havnen henvises til et andet Bolværk, kunde Afgiften være saa meget mindre begrundet, hvis den ogsaa i saadanne Tilfælde, hvad der er blevet yttret, bliver erlagt. Jeg skal ogsaa henstille, om det, efter at Kjøbenhavns Havns Bolværksstrækninger i de sidste 3 Aar have faaet en Forlængelse af 6,000 Fod, ikke nu maatte være muligt at fikre Skibe mod at blive flyttede for meget fra den Plads, der bliver dem anvist, hvilket nemlig nu, og det under tiden i en overordenlig utilbørlig Grad, gaar ud over Seilskibene. Det er ikke alene den ærede Indenrigsministers Sag, men tillige ogsaa andre Ministeriers — jeg tænker navnlig, at det maa være den ærede Finansministers — naar man har Klaget over, at man har saa stort Besvær med at faae sine Papirer for Ind- og Udgaende i Orden. Jeg har modtaget Lister over, til hvilke Steder og Personer man skal henvende sig, og jeg har set, at selv et mindre Skib, der kommer ind for Losning og Ladning, kan have ikke mindre end 14 forskjellige Steder at henvende sig til, efter at det er kommet ind i Havnen, og indtil det kommer ud igjen, for at faae sine Sager bragte i Orden. Jeg maa henstille, om der ikke var en lettere, mere enkelt Fremgangsmaade at anvende til Vættelse og Besparelse af Tid for de Vedkommende. — Der er forskjellige andre Forhold, som jeg ikke nærmere her skal omtale eller opholde Thingets Tid med i dette Dieblit, men maatte bliwer der Anledning til under den senere Debat at komme nærmere ind derpaa. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og, som sagt, med Hensyn til Lovforslaget, anbefale Thinget at blive staaende ved den af mig foreslaede Afgjørelse.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg beklager, at dette Lovforslag er kommet til det ærede Thing paa saa sent et Stadium, at det ikke levner Tid til en mere indgaaende Undersøgelse af de Grunde, som have bevæget Regjeringen til at forelægge det. Jeg maa endrømme, at den Tid, der er tilbage, til den bestaaende Lov ekspi- rerer, er for kort til, at man gennem et Udvalg eller paa anden Maade kan meddele dette Thing alle de Oplysninger, som have nogen Betydning med Hensyn til Sagens Gang; thi det, som det i Serdeleshed kommer an paa ved Spørgsmaalet om Sagens Afgjørelse, er jo det, om Havnen trænger til disse Indtægter, den nu har, eller om man vil være i Stand til uden at staa det væsentlige Formaal at berøve den en væsentlig Del af de Indtægter, den har, og dertil hører navnlig ogsaa Accisen, idet den giver en aarlig